

De inzet van de BRICS-landen voor een eerlijkere en inclusievere internationale orde is inspirerend

Toespraak van Miguel Mario Díaz-Canel Bermúdez, eerste secretaris van het Centraal Comité van de Communistische Partij van Cuba en president van de Republiek, tijdens de XVII BRICS-top in Rio de Janeiro, Brazilië, op 6 juli 2025, “Jaar 67 van de revolutie”

(Verkorte versie - Voorzitterschap van de Republiek)

Geachte president Lula,

Geachte staatshoofden en delegatieleiders,

Ik denk dat ik moet beginnen met u namens mijn land en mijn volk te bedanken voor onze integratie in de BRICS als partner. De BRICS staat vandaag synoniem voor hoop. Hoop dat het multilateralisme zal worden gered van de chaos en ineffectiviteit waarin de arrogantie van enkelen de VN heeft gestort, die 80 jaar geleden werd opgericht om te voorkomen dat oorlog een alternatief zou worden voor het oplossen van conflicten, en die dringend behoefte heeft aan de ingrijpende hervormingen waar het Zuiden al meer dan een halve eeuw om vraagt.

De tachtigjarige organisatie is gevaarlijk versnipperd en wordt ernstig bedreigd door een voortschrijdende uitholling van het multilateralisme, wat grote risico's met zich meebrengt voor de internationale vrede en veiligheid.

De gruwelen van de afgelopen weken en maanden laten duidelijk zien waar diplomatie door middel van geweld toe leidt. De regering van de Verenigde Staten maakt gebruik van en misbruikt haar onbetwiste militaire, economische, financiële en alle andere vormen van macht, behalve morele macht, en handelt voortdurend met totale minachting voor de beginselen en normen van het internationaal recht en het Handvest van de Verenigde Naties. Zij trekt zich terug uit verschillende internationale organisaties en fora, kondigt plannen aan voor landroof en annexatie van gebieden, rechtvaardigt en bevordert supremacistische ideeën, voert massale, gewelddadige en racistische deportaties van migranten uit en verbergt zelfs niet langer haar ambitieuze en oneigenlijke geostrategische belangen.

Het is dezelfde macht die de recente agressie van de regering van Israël tegen Iran heeft gesteund en een directe aanval op het Perzische volk heeft uitgevoerd met de bombardementen op drie nucleaire installaties.

Cuba herhaalt zijn solidariteit met het volk en de regering van de Islamitische Republiek Iran in het licht van de agressie van Israël en veroordeelt krachtig de aanval die door de Verenigde Staten is ingezet, omdat deze daden een flagrante schending vormen van het Handvest van de Verenigde

Naties en het internationaal recht, en een ernstige schending van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens.

Wij herhalen ook onze krachtigste veroordeling van de voortdurende genocide tegen het Palestijnse volk, eveneens gepleegd door Israël, met de permanente politieke, militaire en financiële steun van de Verenigde Staten, waarvan de regering de straffeloosheid van het zionistische regime garandeert en door middel van het antidemocratische vetorecht het optreden van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties belemmert.

Een alomvattende, rechtvaardige en duurzame oplossing voor het Israëlisch-Palestijnse conflict is een onmisbare voorwaarde voor vrede in het Midden-Oosten op dit delicate moment in de internationale betrekkingen.

Zolang deze barbarij niet wordt gestopt, leven we in de prehistorie van wat ooit iets zo veelbelovends voor de vrede heeft voortgebracht als de zogenaamde Verenigde Naties.

Daarom heb ik gesproken over hoop. Tegen de achtergrond van het hierboven geschetste dreigende scenario is de BRICS-groep in opkomst, waarvan de lidstaten en partners, zo verschillend en zo ongelijk in hun ontwikkelingsniveau, vooruitgang boeken bij het bevorderen van gemeenschappelijke idealen van vrede, dialoog, wederzijds respect, samenwerking en solidariteit.

De inzet van de groep voor een rechtvaardiger en inclusiever internationaal bestel, zonder welke de duurzame ontwikkeling die wij allen verdienen en die zo lang is uitgesteld voor landen die gebukt gaan onder de vloek van onderontwikkeling die ons is nagelaten door eeuwen van kolonialisme en neokolonialisme, niet mogelijk is, is zeer inspirerend.

In dit streven is het dringend noodzakelijk om de huidige internationale financiële architectuur en haar ondoorzichtige en ondemocratische instellingen, die zijn ontworpen om de uitsluiting en uitbuiting van de landen van het Zuiden in stand te houden, grondig te hervormen.

Een meer inclusieve en democratische governance van kunstmatige intelligentie is eveneens een onmisbare voorwaarde, om ervoor te zorgen dat alle landen toegang hebben tot de voordelen ervan en om te voorkomen dat deze wordt gebruikt in strijd met de vrede en het internationaal recht.

De huidige en toekomstige generaties hebben recht op een wereld van vrede en veiligheid, waar sociale rechtvaardigheid, respect voor culturele, etnische en religieuze verscheidenheid en democratische toegang tot wetenschap en technologie de boventoon voeren. Een wereld waar alle mensenrechten voor iedereen kunnen worden gerealiseerd zonder politisering of dubbele normen, op basis van samenwerking en eerbiediging van het recht van elk land om zijn politieke, economische en sociale stelsel te kiezen, zonder inmenging van buitenaf. Een wereld zonder wrede blokkades en eenzijdige dwangmaatregelen die in strijd zijn met het internationaal recht.

Na zes decennia van een economische blokkade die is omgezet in de wetten van een ander land en die keer op keer is versterkt met als enig en verklaard doel een sociale explosie uit te lokken, wordt Cuba vandaag geconfronteerd met een nieuwe daad van imperiale arrogantie die in strijd is met het internationaal recht.

We komen naar deze top met het nieuws dat aan de historische blokkade een nieuw pakket dwangmaatregelen is toegevoegd, dat volledig gericht is op de economische verstikking van het land, door middel van een presidentieel memorandum. In dit document wordt de oude imperiale pretentie herhaald dat het aan hen is om te bepalen wie en hoe het lot van onze natie moet worden bepaald. En dat alles in naam van de zogenaamde democratie!

Geen enkel ander land heeft zijn sociale en ontwikkelingsproject moeten opbouwen onder de langdurige, wrede en systematische toepassing van een economische, commerciële en financiële belegering door de grootste macht in de geschiedenis.

De blokkade is een daad van agressie, waarvan de offensieve extraterritoriale toepassing de soevereiniteit van alle staten schaadt. Het doel ervan ligt in het verleden, het heeft geen zin of rechtvaardiging en moet worden beëindigd.

In de 21e eeuw is er ook geen plaats voor eenzijdige lijsten en certificeringen op basis van ongegronde criteria, zoals de onrechtvaardige en willekeurige plaatsing van Cuba op de lijst van vermeende staten die terrorisme ondersteunen, waardoor de blokkade wordt uitgebreid naar de rest van de wereld. De Verenigde Staten hebben geen morele autoriteit of internationaal mandaat om Cuba of enig ander land te certificeren.

Om gemeenschappelijke uitdagingen het hoofd te bieden, heeft de mensheid geen blokkades, vals supremacisme en machtswellust nodig. Wat de mensheid dringend nodig heeft om te overleven, is meer respect voor onze legitieme verschillen, meer dialoog, samenwerking en integratie.

Er is dringend behoefte aan een krachtige en hernieuwde inzet voor multilateralisme om vreedzame coëxistentie te waarborgen en duurzame, rechtvaardige en inclusieve ontwikkeling voor alle volkeren te bevorderen. Het is dan ook dringend noodzakelijk om de BRICS te koesteren en te versterken, waartoe wij ons met trots aansluiten met de nobele aspiratie om bij te dragen en te leren.

In dit streven kunnen wij altijd rekenen op Cuba!

Hartelijk dank (applaus).